

Anni Kivistö, Asunnottomien yö, Jyväskylä 17.10.2016

Pahvilaatikkoja asunnottomille?

Kun hallitus keskittyy leikkaamaan kaikkia mahdollisia sosiaalietuuksia, Jyväskylässä rakennetaan kalliita uusia asuntoja ympäri kaupunkia. Yksityishenkilöidenkin julkaisemia asuntoilmoituksia saa seurata kauan ennen kuin niiden joukosta löytää kohtuuhintaisen yksion. Sen saaminen on täysin arpapeliä, sillä hakemuksia voi tulla lähemmäs sata yhden ainoan päivän aikana.

Yksiöiden korkeat hinnat oli asia, johon törmäsin, kun työttömänä etsin asuntoa Jyväskylästä. Etsin sitä ensin vuokranvälitysfirmojen kautta, kunnes totesin sen hyödyttömäksi. Jos firmalla on halvempia asuntoja, niihin on myös tehtävä erillinen hakemus, samoin kuin opiskelija-asuntoihin. Kuulin myös sen, että opiskelija-asuntojen suhteen, jopa kaikkein pienimpiin, ns. miniyksiöihin, on vähintään vuoden jonotusaika. Toisin sanoen, jos edes pohditte, että hakisitte Jyväskylään opiskelemaan, hakekaa ensin asuntoa.

Helsingin Sanomissa julkaistiin 10.10.2016 artikkeli, joka käsitteli luottotietonsa menettäneiden asunnottomuutta. Siinä kerrotaan, että henkilöt, joilla on asuntoon ja asumiseen liittyviä maksuhäiriömerkintöjä, kuuluvat kaikkein vaikeimmin asutettavien ryhmään ja ihmisiä, joilla on toistuvia luottohäiriömerkintöjä, oli elokuussa noin 373 000. Asunnottomia oli viime vuonna noin 7000.

Tästä palasi mieleeni Miguel Lópezin kaupunginvaltuustossa esittämä ehdotus perintätoimen palauttamisesta kaupungille. Se olisi voinut ainakin osaltaan helpottaa myös asunnottomuutta, poistamalla usealta ihmiseltä maksuhäiriömerkinnät rekisteristä. Tällä hetkellä jo yhden euron velasta yksityinen perintäfirma voi periä asiakkaalta 60 euroa lisää perintäkuluja.

Nyt kun kaupunki on kuitenkin päättänyt, ettei se ota perintätoimea hoitaakseen, pitäisi kilpailutuksessa pelkästään kaupungille tulevien kulujen sijaan mieltä myös sitä, miten perintäfirmat kohtelevat asiakkaitaan, esimerkiksi miten paljon ne laskuttavat perintäkuluja.

Jyväskylää on jossain vaiheessa kutsuttu Suomen Ateenaksi ja kutsutaan edelleen opiskelijakaupungiksi, mutta miten kauan? Miksei kaupunki rakenna uusia kohtuuhintaisia asuntoja sen sijaan, että maata myydään yksityisille firmoille, joita kiinnostavat vain rikkaampi väestönosa?